

eller Afdraget, have ved saamange Seiligheder ladet høre, at de ønske, at Theatret skal vedblive at være en Statsanstalt. Fra den Side kan man altsaa ikke befrygte, at dersom Theatret tilseelidigvis fik en Underbalance, man da vilde lade det gaa fallit. Det har ingen Nød, der er ingen Ting i veien med det Spørgsmaal; der bliver nok efterbevilget det, der behøves, vær ganske rolig for det. Naar Ministeren kommer med en Anmodning paa Tilleggsbevillingen om at faae et muligt Undersud dækket, er der ikke Noget i veien fra det Fleritals Side, som har dannet sig nu, mod at bevilge ham det. (Ordføreren: Hvor veed De det?) Det veed jeg deraf, at en saa mægtig Mand i Alliancen som det ærede Medlem for Veisle Amts 2den Valgkreds (Ordføreren) er en af dem, som mest har holdt paa, at Theatret skulde være en Statsanstalt, og saa vender jeg mig til det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), som aldrig vil opgve det som Statsantalt, saa han lader det heller ikke gaa fallit. Saa komme vi til Universitetet, det faar i Virkeligheden et Museum i botaniske Have for 12,000 Kr. (Berntsen: Det er godt Kjøb!) Det er meget godt Kjøb, Staten giver 100,000 Kr. dertil og Universitetet af sine saakaldte egne Midler kun 12,000. Saa er der et andet Spørgsmaal, det er, at Ministeriet har engang uden Nøgtdagens Medvirkning gjort en Gjæld for Universitetet hos Kommunitetet, for at kunne anlægge den botaniske Have, da vi sagde, at det skulde være for Universitetets Regning. Men Herregud, er det saa vigtigt, at denne Gjældsopst blive afgjort iaar? Kunde man ikke give lidt Tid og se, hvad der kom ud af en Forholdsregel, som jeg ser Landsthinget har antydet, at det kunde ønske, nemlig at der blev nedsat en Kommission for at tage de separate Fonds Stilling under Overveelse? (Berntsen: Det ærede Medlem sværmer for Kommissioner.) Jeg sværmer kun for parlamentariske Kommissioner, og jeg sværmer ikke engang, jeg tager det meget nøgternt. Jeg tager den Sag ganske rolig; det kan heller ikke være det, der kan komme til at udgjøre det virkelige Stridspunkt mellem de to Thing; man maa lægge Mærke til, at jeg taler om Lovforslaget, saaledes som det foreligger og skal afgjøres af det andet Thing, jeg lader Ministeriets hele Stilling være ude af Beregning. (S. A. Nielsen: Det kan De ikke!) Det kunne vi foreløbig, mine Herrer, de Andre have desuden fremhævet dette ene Punkt saa stærkt, at de nu maa tillade mig i Korthed at fremhæve det andet. — Jeg siger, at alle disse Punkter ere svundne ind til noget saa Ubetydeligt som Stridspunkter mellem de to Thing, at der ikke kan være Tale om, at de kunde forstyrre Overenskomsten. Saa komme vi til de to store Stridspørgsmaal, nemlig Lønningstillæget og Panterskibet. Naar vi tage det finantssielle, vil jo enhver se, at det er Folkethinget, der har trukket det korteste Straa, som man siger; thi det har indrømmet Landsthin-

get 1,070,900 Kroner, som Landsthinget absolut forbrede til Panterskibet. Man hoød er det, vi have negtet Landsthinget i de Afstemninger, som fandt Sted iforgaars? Det Beløb, som vi ikke have villet gaa ind paa, er, naar jeg lægger Alt sammen, 40,300 Kroner, foruden at vi ikke have villet tillade, at Landsthinget trækker de 22,000 Kroner fra de fattige Højskolelever. Sele det finantssielle Spørgsmaal, som ligger Folkethinget og Landsthinget imellem, er altsaa nu, kan man sige, dette, at Folkethinget ikke har villet give Landsthinget Medhold med Hensyn til 62,300 Kroner, medens der paa vor Side har maattet gives efter for 1,070,900 Kr. for at komme Landsthinget imøde. Naar man ser paa dette, vil man strax se, at der ikke kan være Tale om, at det kan være finantssielle Pantsskeligheder, der ere tilstede. Der er endnu nogle andre Smaapunkter, nogle Omfætninger, idet Nogle ville have, at Realskolerne skulle have Tilskud fra Sorø Akademi, medens Andre ville, at de skulle have det fra de lærde Skolers Fonds, og det er da vist nok, at Mange, navnlig i Landsthinget, hvor man vil have en Kommission nedsat, mene, at man skulde vente, til denne Kommission havde afgivet sin Erklæring derom, saa de Mænd i Landsthinget, som have fremhævet dette, kunne ikke have Stort imod at gaa ind paa alle de Punkter, jeg har omtalt. — Saa er der Lønningsspørgsmaalet tilbage. Der har Landsthinget villet have, at nogle Embedsmænd, som man dog virkelig ikke kan sige lide ligefrem bitter Nød ved Dyrtiden, ogsaa skulde have Tillæg iaar. Jeg for min Part havde ikke Noget imod, at de fik det, naar det skete paa den Maade, som Regjeringen har foreslaaet; thi jeg er en Tilhænger af vor gamle Lov om Sæbtillæg, og det glæder mig, at Regjeringen i dette Stykke har efterkommet en Antydning, som blev givet af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), idet han bebreidede Regjeringen, at den havde loffet os bort fra denne gamle Lov, som vi befandt os saa vel ved, da den gjaldt. Men De erindre ogsaa nok, mine Herrer, at de, der slaffede os af med Loven, slaffede sig selv et Paalæg af den Middeltgevinst, som denne Lov havde bragt Embedsmændene i en vis Mærkelte. Der blev altsaa tabt Noget for Statskassen dengang; men det gik igjennem. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds beklagede meget, at man var gaaet bort fra denne Lov, og jeg kan altsaa tænke mig, at den ærede Regjering har troet at imødekomme det ærede Medlem, da den kom med det Forslag (S. A. Hansen: Det er ikke rigtigt!). Det kan være, at det er en Feiltagelse, men det lader jeg staa hen; at det ærede Medlem i denne Samling har bebrejdet Regjeringen, at den har forladt Sæbtillægsloven og tvunget os af med den, det er en Kjendsgjerning, som det ikke kan nytte at modsiges, og som vel heller ikke modsiges af det ærede Med-